

Sygn. akt: I C 1652/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Halina Sekuła
Protokolant:	sekretarz sądowy Dorota Delimata

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2019 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna

w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 458,07 zł (czterysta pięćdziesiąt osiem złotych siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 23 maja 2017 r. do dnia zapłaty.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddała.

III. Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna

w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 615,35 zł (sześćset piętnaście złotych trzydzieści pięć groszy) tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania.

IV. Nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy

w K. kwotę 336,38 zł (trzysta trzydzieści sześć złotych trzydzieści osiem groszy) tytułem brakującej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

Sędzia

Sygn. akt I C 1652/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 lutego 2019 roku

Powód M. S. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na swoją rzecz kwoty 531,56 zł., w tym kwotę 449,75 zł. tytułem kwoty głównej, kwotę 37,99 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych od kwoty głównej w wersji sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 09 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015

r. poz. 1830) liczonymi za okres od dnia 16.12.2014 r. do 31.12.2015 r., kwoty 43,82 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w zapłacie kwoty głównej liczonymi za okres od dnia 01.01.2016 r. do dnia poprzedzającego dzień wytoczenia powództwa tj. do dnia 22.05.2017 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w zapłacie od powyższych kwot od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych oraz 17,00 zł. opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że wniesionym pozwem dochodzi zapłaty części odszkodowania za szkodę poniesioną przez J. B. (1) i J. B. (2) z tytułu szkody związanej z kolizją drogową pojazdu marki D. (...) stanowiącego ich własność nr rej. (...) z dnia 14.11.2014 r., która została zgłoszona pozwanemu dnia 15.11.2014 r. za pomocą infolinii. Pozwany w decyzji z dnia 25.11.2014 r. uznał swą odpowiedzialność za szkodę kwalifikując ją jako częściową i przyznając z tego tytułu odszkodowanie w wysokości 472,39 zł. Poszkodowani nie zgodzili się z wysokością przyznanego odszkodowania, albowiem jego wysokość nie była wystarczająca do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Powód nabył odpłatnie od poszkodowanych przysługującą im wierzytelność dotyczącą dochodzonego roszczenia z tytułu szkody w pojeździe i na tej podstawie strony zawarły umowę cesji. Z tego faktu powód wywodzi tytuł prawny do dochodzenia we własnym imieniu odszkodowania od pozwanego. Powód sporządził własny kosztorys naprawy nr (...), zgodnie z którym szkoda w pojeździe wyraża się kwotą 922,14 zł. Tym samym na dochodzoną kwotę składa się powstała różnica w wysokości 449,75 zł.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, który Sąd Rejonowy w Krośnie wydał w dniu 06 czerwca 2017 r. w postępowaniu upominawczym sygn. akt I Nc 1211/17, uwzględniając żądanie pozwu w całości, strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 28-32).

W uzasadnieniu podniesiono, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał i wypłacił na rzecz poszkodowanych J. i J. B. (2) kwotę 472,39 zł. brutto tytułem odszkodowania za naprawę uszkodzonego pojazdu. W ocenie strony pozwanej kwota przyznanego i wypłaconego odszkodowania jest wystarczająca do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Żądanie zapłaty dalszej kwoty należy uznać za nieuzasadnione. Pozwany uwzględnił fakt, że uszkodzony pojazd marki D. (...) w dacie szkody był pojazdem 14 – letnim, znacznie już wyeksploatowanym (pojazd przejechał 171 000 km), a ponadto że poszkodowany nie wykazał, że uszkodzony pojazd był objęty gwarancją producenta. Dodatkowo wskazał, że poszkodowany (jak i powód) nie wykazał, że dotychczasowe naprawy lub wymiany części odbywały się wyłącznie przy użyciu oryginalnych części z logo producenta. Ponadto nie przedstawiono faktury za naprawę, z której wynikałaby naprawa z zastosowaniem części oryginalnych oraz stawka za 1 rbg na poziomie 120 zł. netto. Pozwany podniósł, że naprawa uszkodzonego pojazdu mogła być dokonana także w oparciu o części zamienne pozostające w sprzedaży poza siecią serwisu oznaczone indeksem innym niż O tj. części od producentów dostarczających je na pierwszy montaż producentom pojazdów. Przykładowo można wskazać, że części oznaczone indeksem (...) są tej samej jakości co części oryginalne z logo producenta pojazdu (oznaczone indeksem O), ale znacznie tańsze.

Pozwany stanął na stanowisku, że zapłata odpowiedniej sumy pieniężnej, o której mowa w art. 363 § 1 kc. nie oznacza, że zobowiązany ma zapłacić dowolnie wysokie koszty naprawy pojazdu z uwzględnieniem najwyższych cen części. Powód nie wykazał, aby istniały jakiegokolwiek względy np. natury technicznej wykluczające możliwość wykonania naprawy przy wykorzystaniu części wskazanych w sporządzonym przez biegłego kosztorysie naprawy. W takiej sytuacji pozwany zakwestionował wysokość szkody ustalonej w prywatnej kalkulacji naprawy dołączonej przez powoda do pozwu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 14 listopada 2014 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której doszło do uszkodzenia pojazdu J. B. (1) oraz J. B. (2) marki D. (...) nr rej. (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony u pozwanego z tytułu polisy OC. W dniu 15 listopada 2014 r. szkoda została zgłoszona stronie pozwanej za pośrednictwem infolinii.

Pismem z dnia 25 listopada 2014 r. poszkodowani zostali poinformowani przez ubezpieczyciela, że po rozpatrzeniu zgłoszonych roszczeń w tytule szkody w pojeździe marki D. o nr rej. (...), przyznał on odszkodowanie w ogólnej kwocie wynoszącej 472,39 zł. W trakcie postępowania likwidacyjnego został sporządzony kosztorys nr (...). Przy sporządzaniu kosztorysu zakład ubezpieczeń oparł się na cenach oryginalnych części zamiennych, dokonując jednak ich amortyzacji na poziomie 60%. Zastosował również stawkę za jedną roboczogodzinę na poziomie 54,00 zł. netto.

W dniu 10 czerwca 2016 r. pomiędzy powodem a J. B. (1) i J. B. (2) - cedentami została zawarta umowa cesji praw. Cedenci oświadczyli, że przysługuje im wierzytelność w stosunku do sprawcy i jego ubezpieczyciela o zapłatę odszkodowania w związku z doznaną szkodą, wynikającą z uszkodzenia ich pojazdu nr rejestracyjny (...) w dniu 14.11.2014 r. zarejestrowaną pod numerem (...). Należne odszkodowanie obejmuje w szczególności szacunkowe koszty naprawy pojazdu, odszkodowanie odpowiadające różnicy pomiędzy wartością pojazdu przed i po szkodzie, w przypadku zaistnienia szkody całkowitej. Poszkodowani przenieśli na powoda roszczenie o zapłatę wszelkich roszczeń majątkowych wynikających z w/w zdarzenia wraz z należnymi odsetkami z tytułu opóźnienia w zapłacie.

Powód sporządził własny kosztorys dotyczący wyceny uszkodzonego pojazdu m-ki D. (...) - według niego ubezpieczyciel winien zwrócić tytułem kosztów naprawy kwotę 922,14 zł. Przy sporządzaniu kosztorysu przyjęto stawkę roboczogodziny na poziomie 120,00 zł. netto. Uwzględniono ceny oryginalnych części zamiennych bez amortyzacji.

Biegły J. T. (k. 70-76) w sporządzonej przez siebie opinii wskazał, że nie miał możliwości wykonania oględzin pojazdu bezpośrednio po zaistnieniu zdarzenia. W celu dokonania oględzin pojazdu skontaktował się z jego właścicielem, który oświadczył, że już dawno nie posiada uszkodzonych części, ponieważ już dawno zostały wyrzucone, a samochód został naprawiony. Uszkodzony w samochodzie błotnik został wymieniony na nowy.

Biegły wykonał kosztorys naprawy uszkodzeń powypadkowych w systemie A. przy zastosowaniu rynkowej stawki za roboczogodzinę w wysokości 90,00 zł. netto, w wersji z uwzględnieniem części oryginalnych, obowiązujących w miesiącu zaistnienia zdarzenia, tj. listopad 2014 r. Stawka za roboczogodzinę w wysokości 90,00 zł. netto stosowana wówczas była przez warsztaty nieautoryzowane. Przyjęta przez biegłego stawka koreluje między innymi z analizą przedstawioną w prezentacji M. M. „Stawki za roboczogodzinę w warsztatach samochodowych”, (...) Sp. z o.o., która to wskazuje następujący zakres kwot warsztatów nieautoryzowanych: od 80,00 do 100,00 zł. netto. Biegły ustalił, że koszty naprawy powstałej szkody w pojeździe z uwzględnieniem rynkowej stawki za roboczogodzinę obowiązującej w warsztatach naprawczych w dniu powstania szkody oraz cen części oryginalnych o symbolu (...) wynoszą 860,21 zł. brutto.

/dowód: odpis umowy cesji praw z 10 czerwca 2016 r. – k. 14, odpis decyzji z dnia 25 listopada 2014 r. – k. 15, odpisy kosztorysów nr (...) i nr (...) – k. 17-18, 19-20, opinia biegłego ds. motoryzacji J. T. – k. 70-75/

Dowody z dokumentów nie budzą żadnych zastrzeżeń co do ich rzetelności i wiarygodności i nie były kwestionowane przez strony, dlatego Sąd dał im wiarę w całości.

Sąd w całości dał wiarę opinii biegłego J. T. (k. 62-69), gdyż jest spójna, odpowiada na wszystkie postawione pytania, została sporządzona przez właściwego specjalistę oraz odpowiada na wszystkie postawione pytania. Opinia nie została zakwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w przeważającej części.

Podstawa prawna odpowiedzialności strony pozwanej za skutki zdarzenia z dnia 14 listopada 2014 r. wynika z umowy ubezpieczenia, zawartej przez stronę pozwaną ze sprawcą kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód należący do J. i J. B. (2). Powód na mocy nie kwestionowanej przez stronę pozwaną umowy cesji nabył

od poszkodowanych wierzytelność przysługującą im wobec zakładu ubezpieczeń z tytułu szkody, która nastąpiła w należącym do nich pojeździe. Strona pozwana po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego częściowo uwzględniła roszczenia zgłoszone przez poszkodowanych, nie kwestionując swojej odpowiedzialności gwarancyjnej za powstałą szkodę. Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność co do kwoty 472,39 zł. W niniejszym postępowaniu powód dochodzi dalszej kwoty 531,56 zł. wraz z naliczonymi odsetkami.

Wypada jedynie przypomnieć, że zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony, zaś uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (§ 4).

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r. III CZP 32/03, odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu ustalone według cen występujących na lokalnym rynku.

Zasadą jest, że zakład ubezpieczeń jest zobowiązany zwrócić poszkodowanemu wszystkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia poprzedniego stanu pojazdu. Do wydatków tych należy zaliczyć koszty nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia pojazdu. Wedle reguły wskazanej w art. 363 k.c. w razie zaistnienia wypadku poszkodowany powinien uzyskać pełną rekompensatę j poniesionej szkody (wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie z dnia 3 lipca 2009 r., sygn. akt I C 751/08, niepublikowany).

Stan faktyczny nie był w niniejszej sprawie pomiędzy stronami sporny. Przedmiotem sporu była jedynie wysokość odszkodowania, które należało się poszkodowanym z tytułu szkody, która wystąpiła w należącym do nich pojeździe. Sąd przy ustalaniu wysokości odszkodowania oparł się na opinii biegłego J. T. (k. 70-76), opinia ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Biegły wskazał, że koszty naprawy powstałej szkody w pojeździe z uwzględnieniem rynkowej stawki za roboczogodzinę obowiązującej w warsztatach naprawczych w dniu powstania szkody oraz cen części oryginalnych o symbolu (...) wynoszą 860,21 zł. brutto. (...) w toku postępowania likwidacyjnego została wypłacona kwota 472,39 zł., więc do zasądzenia pozostała kwota 387,82 zł. Do tej kwoty należy doliczyć odsetki za okresy podane w pozwie.

Należy zaznaczyć, jak wynika z ustaleń postępowania, kosztorys sporządzony w toku postępowania likwidacyjnego przez ubezpieczyciela, uwzględniał ceny części zamiennych oryginalnych. Nie ma więc podstaw, jak słusznie podnosiła strona powodowa, aby przyjmować w wycenie sporządzonej przez biegłego ceny zamienników. Rzeczoznawca zakładu ubezpieczeń nie kwestionował oryginalności elementów samochodu, które zostały uszkodzone w trakcie kolizji z dnia 14.11.2014 r. Skoro w postępowaniu likwidacyjnym sporządzono kosztorys w oparciu o ceny części oryginalnych, tak też uczynił w swojej opinii biegły. Należy po raz kolejny zaznaczyć, że opinia nie była przez stronę pozwaną kwestionowana. Strona pozwana nie kwestionowała również wysokości stawki za roboczogodzinę przyjętej przez biegłego na poziomie 90,00 zł. netto. Ubezpieczyciel w postępowaniu likwidacyjnym przyjął kwotę 54,00 zł. netto, powód we własnym kosztorysie ustalił stawkę roboczogodziny na kwotę 120,00 zł. netto. Nie ma również podstaw do obniżania należnego odszkodowania o amortyzację z uwagi na wiek pojazdu, jak to uczynił ubezpieczyciel, skoro w swojej wycenie przyjął, że w samochodzie uszkodzone elementy były oryginalne.

Do kwoty 387,82 zł. zostały doliczone odsetki w kwotach 32,62 zł. (za okres od 16.02.2014 r. do 31.12.2015 r.) i 37,63 zł. (za okres od 01.01.2016 r. do 22.05.2017 r.), co dało łącznie kwotę 458,07 zł. Taka kwota została zasądzona przez Sąd w pkt I wyroku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 maja 2017 r. (czyli od dnia wniesienia pozwu) do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone (pkt II wyroku).

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Jak stanowi art. 455 k.c., w przypadku zobowiązań bezterminowych, dłużnik popada w zwłokę po wezwaniu go do spełnienia świadczenia przez wierzyciela. Reguła wynikająca z art. 455 k.c. ulega jednak modyfikacji w odniesieniu do świadczeń przysługujących poszkodowanemu od zakładu ubezpieczeń. Jak stanowi art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ubezpieczyciel jest zobowiązany spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie. Szkoda została zgłoszona w dniu 15 listopada 2014 r., decyzja ubezpieczyciela zapadła w dniu 25 listopada 2014 r., także żądanie co do odsetek liczonych od dnia 16 grudnia 2014 r. było w pełni uzasadnione.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 100 k.p.c. (pkt III wyroku). Powód wygrał proces w przeważającej części tj. w 86%.

Na koszty postępowania składa się opłata od pozwu w kwocie 30,00 zł., koszty zastępstwa procesowego stron w kwocie po 270,00 zł., opłat skarbowych od pełnomocnictwa w wysokości po 17,00 zł oraz koszty opinii biegłego w wysokości 836,38 zł., łącznie 1.440,38 zł.

Powód poniósł koszty opłaty od pozwu – 30,00 zł., zastępstwa procesowego w kwocie 270,00 zł. wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł. oraz uiścił zaliczkę na poczet opinii biegłego w wysokości 500,00 zł. Strona pozwana poniosła koszty zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – kwotę 287,00 zł.

Pozwany winien więc ponieść koszty procesu w 86 % (1.440,38 zł. x86%), co daje kwotę 1.238,73 zł., a poniósł w 287,00 zł. Winien więc zwrócić powodowi kwotę 951,73 zł.

W związku z powyższym, w pkt III wyroku Sąd od pozwanego na rzecz powoda kwotę 615,35 zł. (951,73 zł. – 336,38 zł.) tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania, a w pkt IV nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sadu Rejonowego w Krośnie kwotę 336,38 zł. tytułem brakującej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. (836,38 zł. – 500,00 zł.)

ZARZĄDZENIE

- (...)

- (...)